

NOTAT

Høringsnotatad L138 Forslag til lov om ændring af lov om stormflod og stormfald (Dækning af udgifter til genhusning, opmagasinering og fraflytning)

1. Indledning

Forslaget er sendt i høring den 8. januar 2014 hos 30 organisationer og myndigheder mv. med høringsfrist den 29. januar 2014.

Med lovforslaget foreslås det bl.a., at stormflodsordningens dækningsområde udvides til også at omfatte et rimeligt niveau for omkostninger i forbindelse med nødvendig genhusning, opmagasinering og fraflytning.

Der er modtaget svar fra 11 organisationer og myndigheder mv., heraf 6 svar med indholdsmæssige bemærkninger til lovforslaget.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres nedenfor.

2. Bemærkninger til det fremsatte lovforslag

Høringssvarene vil blive kommenteret med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 2.1 Udvidelse af stormflodsordningen til at dække erstatning for udgifter til nødvendig genhusning, herunder opmagasinering og fraflytning (lovforslagets § 1, punkt 2)
- 2.2 Erstatningsstørrelsen (lovforslagets § 1, punkt 2)
- 2.3 Administrative byrder for erhvervslivet (lovforslagets almindelige bemærkninger)
- 2.4 Havne- og kajanlæg, bådebroer, badebroer og lign. samt løsøre placeret på havne- og kajanlæg udgår af negativlisten i den gældende lovs § 4, stk. 2, nr. 8 hhv. nr. 14

2.1. Udvidelse af stormflodsordningen til at dække erstatning for udgifter til nødvendig genhusning, herunder opmagasinering og fraflytning (lovforslagets § 1, punkt 2)

DI bemærker, at erhvervsvirksomheder også bør kunne opnå erstatning for udgifter til genhusning, opmagasinering og fraflytning.

Forbrugerrådet TÆNK er positive over for forslaget, der indebærer, at dækningsområdet udvides, men påpeger, at der bør være mulighed for dækning af omkostninger eller tildeling af kompensation, hvor der er mulighed for billigere løsninger som f.eks. at bo hos naboer, i eget sommerhus mv.

Forsikring & Pension er positive over forslaget. Forsikring & Pension påpeger, at det bør præciseres, hvorvidt der kan ske genhusning på grund af en indirekte skade på boligen.

Kommentar

DI anfører, at også erhvervsvirksomheder bør kunne opnå erstatning for udgifter til genhusning mv. Lovforslaget skal ses i lyset af, at stormfloden i forbindelse med stormen Bodil medførte betydelige skader på en række helårsboliger, hvorfor der er et særligt behov for genhusning for de skadesramte familier. For de skadesramte familier kan der være tale om ikke ubetydelige genhusningsomkostninger, og dermed en væsentlig meromkostning set i forhold til hustandsindkomsten. I det omfang, der måtte være erhvervsvirksomheder, der har et egentligt behov for at flytte domicil for en midlertidig periode, vil det i de fleste tilfælde være muligt at finde et egnet alternativ domicil og omkostningerne forbundet hermed vil oftest kunne fratrækkes i (skatte)regnskabet. Efter lovforslaget udvides stormflodsordningen derfor til også at kunne betale erstatning for rimelige udgifter i forbindelse med nødvendig genhusning for ramte familier, herunder opmagasinering og fraflytning i forbindelse med stormflod. Forslaget har ikke derudover til formål at ændre på den eksisterende erstatningsmodel, idet stormflodsordningen bør bevares som en katastrofeordning.

Forsikring & Pension anfører, at det bør præciseres, hvorvidt der kan ske genhusning på grund af en indirekte skade. Det fremgår allerede af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, at den skadesramte kan opnå erstatning for genhusning når der er et reelt behov for genhusning, dvs. genhusning er nødvendig fordi boligen ikke er beboelig, mens der sker

udbedring af skaden. Det er således ikke afgørende, om stormfloden direkte har forvoldt skaden, eller om der er tale om en følgeskade pga. stormfloden, som f.eks. skimmelsvamp. Hvis en bolig derfor bliver ubeboelig som følge af skimmelsvamp, opstået som en direkte følge af en stormflod, så vil der kunne ske genhusning.

I forhold til forslaget fra Forbrugerrådet TÆNK om compensation, hvor der er mulighed for en billigere løsning, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, hvoraf det fremgår, at hvis den skadesramte har mulighed for at boi eksempelvis eget sommerhus, kan der opnås erstatning for omkostninger til opmagasinering og fraflytning efter den foreslåede ordning. Det er således alene omkostninger til selve genhusningen, der ikke kan opnås erstatning for. Begrænsningen skal ses i lyset af, at udgifterne til selve genhusningen vil være relativt begrænset, hvor der er mulighed for at blive genhuset enten i eget sommerhus, hos naboer eller lignende. Såfremt der betales en egentlig husleje for at bo hos naboer eller lignende, dækkes disse omkostninger.

Erhvervs- og Vækstministeriet er i høringsperioden blevet gjort opmærksom på, at der også bør kunne ske genhusning, såfremt et sommerhus anvendes som helårsbolig af en pensionist mv. efter planlovens § 41. Det vil blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at forslaget også omfatter sommerhuse, der anvendes som helårsbolig af en pensionist mv. efter planlovens § 41.

Ligeledes er der blevet udtrykt usikkerhed om, hvorvidt omkostninger til tilbageflytning efter genhusning også vil blive dækket. Det vil blive præciseret i lovforslaget, at omkostninger til flytning – dvs. både fraflytning og tilbageflytning – vil være omfattet af de overordnede rammer for genhusning.

2.2. Erstatningsstørrelsen (lovforslagets § 1, punkt 2)

Forbrugerrådet TÆNKanfører, at der ikke bør være en selvrisiko på en måneds genhusning, samt at der ikke bør være et maksimum på udbetalings størrelse. Forbrugerrådet TÆNK henviser til, at det i visse dele af landet vil være urealistisk for en familie at blive genhuset for 12.000 kr. pr. måned. Såfremt der skal fastsættes et maksimumbeløb, bør det derfor i stedet enten være væsentligt højere eller være fastsat som en tidslængde, f.eks. 12 eller 24 måneder med mulighed for forlængelse efter konkret ansøgning. Endelig påpeges, at modregning af eventuelle sparede om-

kostninger til f.eks. husleje, sparede ejendomsskatter mv. forekommer administrativt tungt.

Forsikring & Pensionopfordrer til, at også første måneds genhusning er dækket. Herudover anføres i forhold til den konkrete udgift til genhusning, at det bør præciseres, hvilke udgifter der hører ind under genhusning. Endelig anføres, at fradrag for eventuelle besparelser i, ejendomsværdibeskatning bør udgå, idet det vil være vanskeligt at administrere, da de skaderamte ofte først har et endegyldigt overblik over sparede udgifter, når opgørelsen fra SKAT foreligger. Endvidere påpeges, at beløbet formentlig ikke vil modsvare den øgede administration, der vil være forbundet med opfyldelse af kravet. Såfremt kravet opretholdes, bør det fremgå direkte af lovens bestemmelser og ikke alene i bemærkningerne, ligesom der bør udarbejdes en detaljeret vejledning for beregningen. Det bør herudover præciseres, hvad der nærmere ligger i ”eller lignende besparelser”.

Kommentar

I overensstemmelse med principperne bag den eksisterende erstatningsmodel, herunder selvriskoen, foreslås det, at erstatningen kun dækker udgifter til genhusning efter den første måned og maksimalt kan udgøre 12.000 kr. per måned. Af hensyn til at undgå misbrug af ordningen, bør der alene ske dækning af rimelige omkostninger forbundet med genhusning. Dette skal også ses i lyset af, at stormflodsordningen er en kollektivt finansieret katastrofeordning, hvor alle som har tegnet en brandforsikring medvirker til at finansiere erstatningen til de som rammes af en stormflod, og ikke en egenfinansieret privat forsikring. Ved at sætte et loft over, hvad rimelige omkostninger maksimalt kan udgøre, bliver grænserne for erstatningen let forståelig for de skadesramte borgere.

Der er fastsat et loft over den månedlige udgift i stedet for et loft over hvor lang tid genhusning dækkes. Det skyldes blandt andet, at det skaber klarhed og gennemsigtighed i forhold til den enkelte boligejer, der selv kan tage højde for loftet over den månedlige udgift i forbindelse med valg af genhusningsform, mens den enkelte ikke selv er herre over, hvor lang tid udbedringen af boligen tager. Sidstnævnte er afhængig af skadesomfang, hvor hurtigt udbedring kan påbegyndes fra håndværkernes side m.v. Hvis der sættes et loft over, hvor lang tid der kan ske genhusning med dækning fra stormflodsordningen, risikerer boligejerne dermed at stå i en situation, hvor genhusning ikke længere dækkes af stormflods-

ordningen, selv om deres bolig ikke er færdigudbedret. Ved at sætte et loft over, hvad rimelige omkostninger maksimalt kan udgøre, bliver ordningen således let forståelig for de skadesramte borgere og der sikres en ensartet behandling.

I lyset af hørings svarene udgår forslaget om modregningsadgang for så vidt angår sparede ejendomsværdiskat og lignende besparelser, der var foreslået i lyset af, at stormflodsordningen er en kollektivt finansieret katastrofeordning. Vedrørende sparet leje i lejeboliger fastholdes dette, da lejere ellers vil få en utilsigtet økonomisk gevinst. Dette modsvares af, at ejere stadig betaler de finansielle omkostninger på lån mv. på deres faste ejendom.

2.3. Administrative byrder for erhvervslivet (lovforslagets almindelige bemærkninger)

Forsikring & Pension anfører, at udvidelsen af loven vil betyde en forøgelse af arbejdsmængden for de skadesramtes forsikringsselskaber bl.a. til rådgivning om egnet genhusning og gennemgang af lejekontrakter. Endvidere skal forsikringsselskabernes IT systemer, brevskebeloner mv. ændres som en konsekvens af udvidelsen, idet udvidelsen sandsynligvis vil medføre opkrævning af yderligere 10 kr. på den årlige afgift på hver brandforsikring. Endelig fremhæves, at der vil være ekstra administration forbundet med at skulle forholde sig til loftet på 12.000 kr. om måneden. Forsikring & Pension ønsker på den baggrund tilføjet til bemærkningerne, at lovforslaget medfører en regulering af den betaling, som selskaberne modtager pr. afgjort sag.

Kommentar

Stormrådet er opmærksom på, at udvidelsen kan medføre en mindre forøgelse af arbejdsmængden for forsikringsselskaberne. Dette vil der blive taget højde for ved genforhandling af den allerede gældende aftale mellem Stormrådet og Forsikring & Pension om betaling af forsikringsselskaberne for behandlingen af stormflodssager.

Lovforslaget har desuden været sendt i høring hos Erhvervsstyrelsen, Team Effektiv Regulering (TER), som bemærker, at lovforslaget ikke medfører væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forsikringsselskaberne skal fremover i deres sagsbehandling, vedrørende sager dækket af lov om stormflod og stormfald, medtage udgifter til genhusning, herunder opmagasinering og flytning. TER bemærker endvidere,

at virksomhederne i dag kompenseres for denne sagsbehandling. Det vil fremgå af lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.4. Havne- og kaj anlæg, bådebroer, badebroer og lign. samtløse placeret på havne- og kaj anlæg udgår af negativlisten i den gældende lovs § 4, stk. 2, nr. 8 hhv. nr. 14

Danske Havne anfører, at der bør kunne opnås erstatning efter stormflodsordningen på havne og havneanlæg. Danske Havne henviser til, at stormflodsskader ofte anses for force majeure og derfor er dækningsundtaget i de fleste forsikringer. Havnene og de virksomheder, der har deres naturlige placering på havnen, er derfor efter den nuværende ordning efterladt i et forsikringsmæssigt tomrum med store økonomiske udfordringer.

FLID anfører, at der bør kunne opnås erstatning efter stormflodsordningen for havne-/kaj anlæg og bådebroer samt løse placeret på havne- og kaj anlæg. FLID henviser til, at banker og realkreditinstitutioner ikke vil udlåne penge til udbedring af stormflodsskaderne pga. manglende sikkerhed, samt at de mindre lystbådehavne med spinkle økonomier ikke vil kunne finansiere forebyggende foranstaltninger, som skal gardere dem mod katastrofer som Bodil. FLID skønner, at den reelle udgiftsmaksimant ligger i størrelsesordenen 15-20 millioner kr. Det foreslås, at de ekstra penge til stormflodsordningen kan finansieres ved et ekstra præmiebidrag på 2,5 kr. pr. brandforsikring, samt at lystbådehavnene gerne vil betale et ekstra "havne-bidrag" på 2.000-5.000 kr. pr. havn pr. år. Den nuværende ordning efterlader havnene i et forsikringsmæssigt tomrum med lukning og økonomisk ruin til følge.

Kommentarer

Der blev i udformningen af den nuværende lovgivning lagt vægt på, at bevare stormflodsordningen som en katastrofeordning. Dette har været et bærende princip siden ordningens etablering tilbage i 1991 for at fastholde et incitament til generelt at sikre sig mod skader. Dette ønske om at fastholdeden enkeltes incitament og ansvar skal ses i lyset af, at stormflodsordningener en kollektivt finansieret ordning, som betales af alle, der hertegnet en brandforsikring.

Der kan efter ordningen ydes erstatning for skader forårsaget af stormflod på fast ejendom og løse, som er dækket af en afgiftspligtig forsikring mod brand, medmindre disse fremgår af den såkaldte "negativliste". Negativlisten indeholder en opstilling af områder, ejendomme og genstande mv., som eksplicit er undtaget muligheden for erstatning efter

stormflodsordningen. Negativlisten er i en vis udstrækning en kodificering af Stormrådets hidtidige praksis.

Havne-, kaj anlæg og bådebroer samt løsøre placeret på havne- og kaj anlæg er omfattet af negativlisten. Det er dog i den forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at det alene er selve havne- og kaj anlæg, der er undtaget muligheden for erstatning. Øvrige bygninger på en havn er fortsat omfattet af ordningen, og der er derfor mulighed for at søge om erstatning for skade herpå. Det gælder også lystbådehavnene.

Havne- og kaj anlæg er karakteriseret ved dels at være under konstant påvirkning fra havet, og dels at skader ikke alene skyldes stormflod, men også det almindelige slid, som ejeren må kunne forudse og selv sikre sig imod. Hvis ordningens dækningsområde udvides til at dække havne- og kaj anlæg, mindskes katastrofeelementet i stormflodsordningen, og incitamentet til selv at foretage den naturlige og nødvendige vedligeholdelse af omgivelserne forsvinder.

På den baggrund er det vurderet, at det er rimeligt, at havne- og kaj anlæg er undtaget fra ordningens dækningsområde.

3. Oversigt over hørte organisationer og myndigheder m.v.

Hørte parter

- Advokatrådet
- Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation – ABF
- Andelsbolighaverne LO
- Boligselskabernes Landsforening
- Dansk Byggeri
- Dansk Erhverv
- Dansk Sejlunion
- Danske Advokater
- Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere (Forsikringsmæglerforeningen)
- Danske Havne
- Danske Regioner
- DI
- Danmarks Meteorologiske Institut (DMI)
- Datatilsynet
- Forbrugerombudsmanden
- Forbrugerrådet
- Foreningen af Lystbådehavne i Danmark (FLID)
- Forsikring & Pension
- Fritidshusejernes Landsforening
- Håndværksrådet
- Justitsministeriet
- Klima-, Energi- og Bygningsministeriet

- Kommunernes Landsforening (KL)
- Lejernes LO
- Miljøministeriet
- Parcelhusejernes Landsforening
- Rigsrevisionen
- Sammenslutningen af Danske Småøer
- Stormrådet
- Transportministeriet

Følgende organisationer, foreninger m.v. har haft bemærkninger til lovforslaget: (6)

Danske Havne

DI

Forbrugerrådet TÆNK

Foreningen af Lystbådehavne i Danmark (FLID)

Forsikring og Pension

Erhvervsstyrelsen, TER

Følgende organisationer, foreninger m.v. har afgivet hørings svar uden bemærkninger: (5)

Advokatrådet

Dansk Byggeri

Forbrugerombudsmanden

Klima, Energi- og Bygningsministeriet

Rigsrevisionen